

Bij de oprichting van de Waterwild-subcommissie.

Enige weken geleden werd de Waterwild-subcommissie opgericht. Het is een onderdeel van de Nederlandse Sectie van de Internationale Commissie voor Vogelbescherming, welke sectie wordt gevormd door de Ver. tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland, de Nederl. Ver. tot Bescherming van Vogels, de Nederl. Ornithologische Ver., de Club van Nederl. Vogelkundigen, de Nederl. Dierkundige Ver., het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie, de Nederl. Jagersver. en de Nederl. Commissie voor Internationale Natuurbescherming. Nu is Uw reactie bij het lezen van het woord Waterwild-subcommissie misschien: al weer een commissie en nog wel een subcommissie! Schrik niet lezer. De Waterwild-subcommissie gaat zich bezig houden met iets wat U na aan het hart ligt en U kunt ons helpen. Wij gaan namelijk een onderzoek instellen naar de levensomstandigheden van het waterwild, in de ruime zin van het woord genomen, zodat wij er niet alleen eenden en ganzen onder verstaan, maar ook de weidevogels en de Meerkoet. En of U nu jaagt of van eierzoecken houdt dan wel van de veld-ornithologie Uw hobby hebt gemaakt, het waterwild zal voor U van grote betekenis zijn. Kan het anders in deze lage landen.

Waar de broeddomeinen, pleisterplaatsen en winterkwartieren van het waterwild de laatste jaren belangrijk zijn ingekrompen door ontwatering en ontginning, kan het niet anders of ook de dieren zelf lopen in aantal terug. Soms schijnt bij een enkele soort tijdelijk en plaatselijk stabilisatie of zelfs enige vooruitgang op te treden, maar over de gehele linie is er reden voor ernstige ongerustheid. Wat dat betekent? Niets meer of minder dan dat de natuur een enorme verarming ondergaat en dat tienduizenden jagers, vogelspieters, eierzoecken en andere buitensportmensen iets dreigen te verliezen wat een belangrijke plaats in hun leven bekleedt. Moeten wij dit verlies beschouwen als een onafwendbaar gevolg van de voortschrijdende civilisatie en lijdelijk toezien of kunnen wij nog iets doen? Zeker zullen ontwaterings- en ontginningswerken moeten prevaleren waar dat economisch geboden is, maar waarom zouden wij in ons land niet naar het voorbeeld van Amerika in de resterende gebieden door efficient beheer de voorwaarden scheppen voor een zo groot mogelijke waterwildstand. Noodzakelijk is dan echter dat wij onze kennis van het waterwild gaan vergroten en verdiepen. De trek kan aan de hand van terugmeldingen van geringde vogels worden bestudeerd en voedselonderzoek kan ons leren hoe wij de verblijfplaatsen voor het waterwild in najaar en winter zo bewoonbaar mogelijk kunnen inrichten. Tenslotte moeten wij gegevens gaan verzamelen over de oorzaken van het verloren gaan van nesten en eieren en de mortaliteit van jonge en ook van oude vogels en de invloed bestuderen van ziekten (eendencholera), strenge winters, stookolie, vangst en jacht door de mens, visnetten, telegraafdraden, hoogspanningsleidingen, enzovoort.

Reeds werd allerlei voorbereidend werk gedaan, o.a. bij de Wilde Eend, de Wintertaling en de Kievit. Willen wij echter in de kortst mogelijke tijd resultaten boeken opdat middelen gevonden worden om de hier en daar schrikbarende achteruitgang te stuiten, dan moeten de vele jagers en amateur-biologen, die over gegevens beschikken, de Waterwild-subcommissie en daarmee zich zelf helpen door die gegevens ter beschikking te stellen en door in de toekomst meer stelselmatig op bepaalde dingen te gaan letten. De Waterwild-subcommissie doet daarom een beroep op de medewerking van allen die het waterwild ter harte gaat, ook op Uw medewerking! Wie gegevens beschikbaar heeft of dié wil gaan verzamelen, kan zich richten tot het secretariaat van de Waterwild-subcommissie, p.a. Mr T. Lebrecht, Oostkerkplein 13, Middelburg. Instructies voor waarnemers en enquête-formulieren zullen binnenkort worden verspreid.